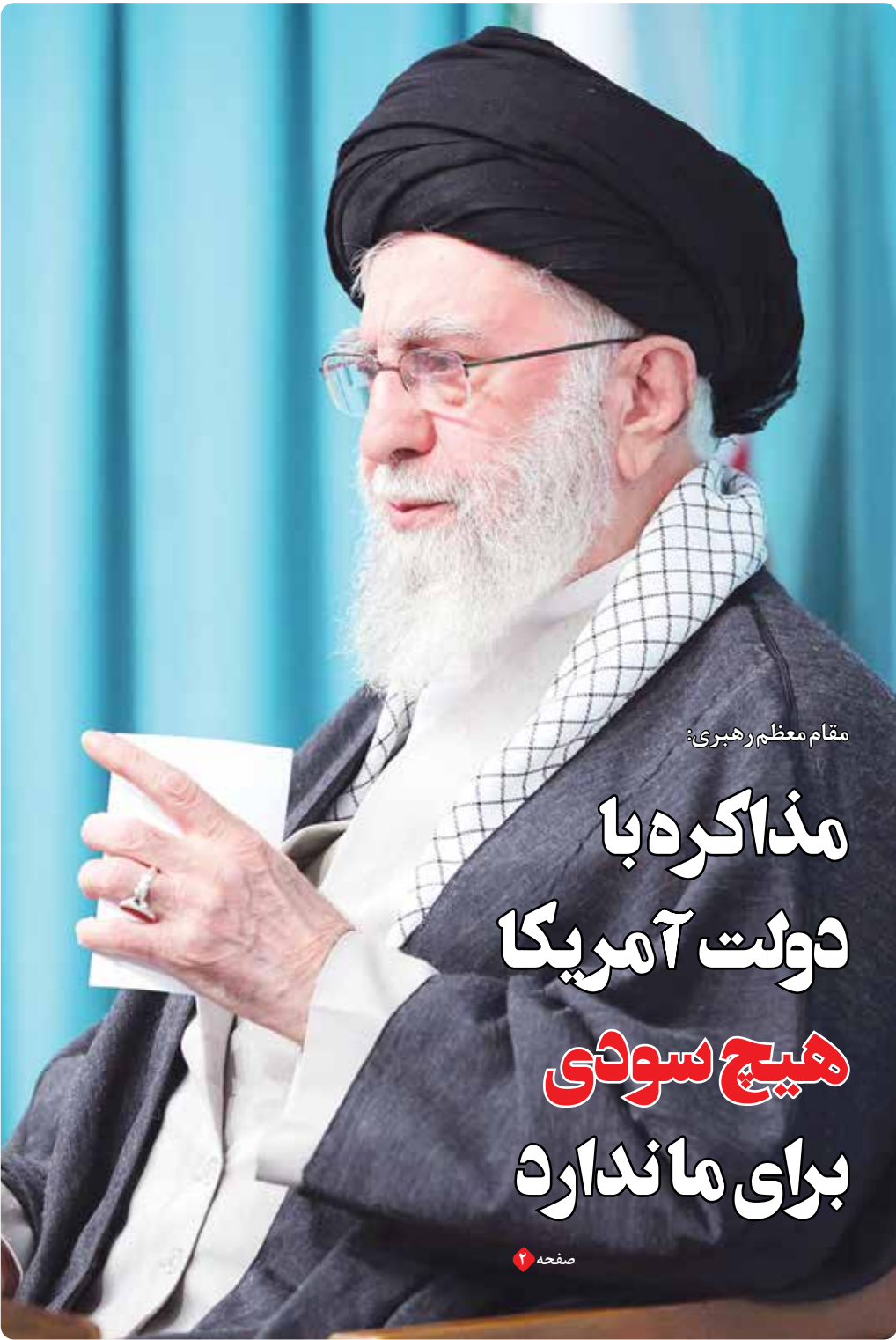

مقام معظم رهبری:

مذاکره با دولت آمریکا هیچ سودی برای ما ندارد

صفحه ۷

نوسان در بازار های مالی؛ دخالت محدود بازار ساز در برابر اثرات سیاسی

نگاه اقتصاد به دستاورد

پزشکیان از نیویورک

صفحه ۸

با فعال شدن مکانیسم ماشه آتش توپخانه دلواپسان به روی حسن روحانی و ظریف مجددا شعله ور شده است.
جمعه شب در جلسه شورای امنیت سازمان ملل پیش‌نویس قطعنامه لغو تحریم‌ها علیه ایران تصویب نشد. به عبارت دیگر، شورای امنیت تلویحا ماشه را کشید و تحریم‌های شش گانه این شورا که پیش از برجام، علیه تهران وضع شده بودند،دوباره در مسیر بازگشت قرار گرفتند؛ همان قطعنامه‌هایی که محمود احمدی‌نژاد آن‌ها را کاغذپاره می‌خواند.

از زمان ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد، دو جریان فکری متمایز در سپهر سیاسی ایران درباره مذاکرات هسته‌ای پدیدار شد. جریان اول، که در دوران دولت اصلاحات سکان‌دار پرونده هسته‌ای بود، رویکرد تعامل سازنده با جهان را دنبال می‌کرد. در مقابل، احمدی‌نژاد و همفکرانش، با مواضع تند و مخالف‌خوانی‌های خود، نقشی ویژه‌ای در پیچیدگی‌های این پرونده ایفا کردند. وقتی که محمود احمدی‌نژاد سکان دولت نهم را در دست گرفت، غالباً سیاست‌های مخالف دولت‌های پیشین را دنبال کرد. شعارهای استکبارستیزانه او و پرچمداری مبارزه با صهیونیسم که گاه با زیر سؤال بردن موضوعاتی مناقشه برانگیز همچون ماجرای هولوکاست به شکلی رادیکال بروز یافت و رنگ و بویی تند به مواضعش بخشید. پرونده هسته‌ای نیز از این قاعده مستثنی نماند. او شعار «انرژی هسته‌ای حق مسلم ماست»، را به شغاری تبدیل کرد که در اجتماعات هوادارانش در هر سفر استانی بیان می‌شد.

ابراز بی‌پروای این شعارها، بی تدبیری در نوع تعاملات بین المللی و البته روحیات و ادبیات خاص احمدی نژاد و دبیر شورای عالی امنیت ملی اش یعنی سعید جلیلی با سبک و سیاق مذاکره ای که در پیش گرفته بود، رفته‌رفته پای تحریم‌های هسته‌ای را از جمله قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل را به میان آورد و در پایان دوران ریاست جمهوری او، ایران با شش قطعنامه هسته‌ای شورای امنیت سازمان ملل روبرو شده بود. انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۹۲، تقابل دو دیدگاه متضاد درباره پرونده هسته‌ای را عریان و البته رای پیروز این انتخابات نگاه و مطالبه مردمی به این سیاست ها را بیان کرد.

از تهدید به دفن ظریف و صالحی در راکتور اراک تا شعار نوشتن روی موشک

هرچند احمدی‌نژاد و نزدیکانش به‌طور رسمی نماینده‌ای در انتخابات نداشتند، سعید جلیلی، منصوب او در شورای عالی امنیت ملی، که به‌مدت شش سال سکان‌دار پرونده هسته‌ای بود، نماینده همان دیدگاه بود. در یک سوی میدان، حسن روحانی، نامزد ریاست‌جمهوری، قرار داشت که در دوران دولت اصلاحات مسئولیت پرونده هسته‌ای را بر عهده داشت و رویکردی تعاملی را نمایندگی می‌کرد.

جبهه پایداری، که در زمان دولت دوم احمدی‌نژاد و در پی بروز اختلاف طیفی از حامیانش با حضور و فعالیت اسفندیار رحیم مشایی شکل گرفته بود، با تمام قوا از سعید جلیلی حمایت کرد. در رقابت میان حسن روحانی و سعید جلیلی، سرانجام «شیخ دیپلمات» پیروز شد، اما جریان مقابل هرگز دست از تلاش برنداشت. به محض آغاز به کار دولت روحانی و شروع مذاکرات هسته‌ای توسط محمدجواد ظریف، حملات جبهه پایداری و گروه‌های همسودشدت گرفت. حتی کوچک‌ترین رفتارها، مانند لیخند وزیر امور خارجه، به تهدیدها و تجمعات مخالفان منجر می‌شد. این گروه، که خود را «دلواپس» می‌نامید، هوادارانشان دست به تجمع می‌زدند

عراقچی و دیپلمات‌های ارشد اروپایی در نیویورک رایزنی کردند

راه باریک دیپلماسی

نشست مشترک ایران و وزرای خارجه سه کشور اروپایی، آلمان، فرانسه و انگلیس و مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در نیویورک برگزار شد.

دیدار و گفت‌وگوی «سید عباس عراقچی» وزیر خارجه ایران و «ایوت کوپر»، «یوهان وادفول» و «ژان نوتل بارو» وزرای خارجه انگلیس، آلمان و فرانسه و همچنین «کایا کالاس» مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در حاشیه نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک برگزار شد.

در این دیدار «مجید تخت‌روانچی» و «کاظم غریب‌آبادی» معاونان وزیر خارجه نیز حضور دارند.

تحوالات پیرامون پرونده هسته‌ای ایران و اسنپ‌بک، محور این نشست است.

عراقچی روز دوشنبه و در بدو ورود به نیویورک گفته بود: «در جریان سفر به نیویورک با عمده وزرای خارجه اروپایی دیدار خواهیم کرد. این مقطعی است که طرف‌های مقابل باید تصمیم بگیرند که آیا همکاری را انتخاب می‌کنند یا تقابل را.» عراقچی با اشاره به تجربه‌های گذشته افزود: «در زمان‌های مختلف جمهوری اسلامی ایران را امتحان کرده‌اند و می‌دانند ما با زبان فشار و تهدید پاسخگو نیستیم، بلکه ما به زبان احترام و کرامت پاسخ می‌دهیم. یک راه‌حل اگر وجود داشته باشد، فقط راه‌حل دیپلماتیک است.» وزیر خارجه ایران ابراز امیدواری کرد: «امیدوارم در رایزنی‌های این چند روز بشود به آن نقطه رسید؛ در غیر این صورت جمهوری اسلامی ایران اقداماتی که باید را اتخاذ می‌کند.» وی اظهار داشت: «دیدار با طرف‌های اروپایی پیشنهاد شده است. فکر می‌کنم موقعیت مناسبی است برای آخرین رایزنی‌ها در خصوص تحولی که نسبت به اسنپ‌بک در حال انجام است.» عراقچی با تأکید بر رویکرد دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران افزود: «همان‌طور که بارها گفته‌ایم، انتخاب جمهوری اسلامی ایران یک انتخاب دیپلماتیک و راه‌حل مسالمت‌آمیز است.» وی ادامه داد: «شرایط کنونی نتیجه خروج آمریکا از برجام است؛ وگرنه جمهوری اسلامی ایران اثبات کرده که به دنبال دیپلماسی است، ما تأکید کرده‌ایم که همچنان آماده راه‌حل دیپلماتیک هستیم، اما راه‌حلی که منافع ملت ایران را تأمین کند، دغدغه‌های امنیتی ما را مورد توجه قرار دهد و با توجه به همه این‌ها، ما به راه‌حل دیپلماتیک برسیم.»

شرح در صفحه ۱۱

ایران ۳- صربستان ۲
ایران در جمع هشت تیم نهایی

غول‌کش را کشتیم!

صفحه ۶

تنش‌های تحمیلی دلواپسان برای دولت پزشکیان با چاشنی بازگشت تحریم‌ها بررسی شد

ماشه دک‌واپسان علیه دولت و ملت

در انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا، دونالد ترامپ مغلوب نامزد دموکرات‌ها شد و به نظر می‌رسید فضا برای احیای برجام مهیا شده است؛ هرچند که وقت برای دولت حسن روحانی تنگ بود. با شروع مذاکرات ایران و آمریکا، تریبون‌های تندروها بار دیگر به صدا درآمد. مجلس تحت نفوذ این جریان، قانون «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و صیانت از حقوق ملت ایران» را تصویب کرده بود؛ قانونی که از نگاه دولت روحانی، مانی در مسیر دیپلماسی و تلاش برای احیای برجام به شمار نمی‌رفت. این روزها پس از فعال شدن مکانیسم ماشه بار دیگر نام این قانون بر سر زبان‌ها افتاده است. برای نمونه، حسام‌الدین آشنا مشاور حسن روحانی در زمان ریاست جمهوری نوشته ای در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: قانون راهبردی مجلس رفع تحریم‌هایی را الزامی کرد که درباره آن‌ها اجراه مذاکره داده نشده بود.

آشنا در ادامه نوشته خود بخشی از ماده هفت قانون راهبردی را ذکر کرده که در آن آمده: «چنانچه کشورهای متعاهد ۴۰+ (آلمان، فرانسه، انگلستان، چین و روسیه)، نسبت به اجرای تعهدات خود و رفع کامل تحریم‌ها از جمله هسته‌ای، نظامی، حقوق بشری و امثال آن علیه جمهوری اسلامی ایران اقدام کنند»

بر سر احیای برجام به توافق رسیدیم؛ رئیسی گفت ما بهتر مذاکره‌ای کنیم

مستولان دولت روحانی روایت کرده اند که مذاکرات احیای برجام در اواخر دولت دوازدهم به نتیجه رسیده بود و فقط باید از سوی دولت امضا می‌شد اما ابراهیم رئیسی که به عنوان رئیس دولت آینده مشخص شده بود، مایل بود این اقدام توسط دولت روحانی انجام شود. اخیرا فیلمی در فضای مجازی منتشر شده که محمدجواد آذری، وزیر ارتباطات دولت حسن روحانی می‌گوید «توافق احیای برجام آماده بود اما دولت جدید گفت ما بهتر می‌توانیم مذاکره و توافق کنیم.»

مشابه این اظهارات را محمود واعظی، رئیس دفتر رئیس

جمهور در زمان حسن روحانی بیان کرده و گفته بود: «آقای روحانی هم خدمت آقای رئیسی و هم خدمت رهبری این را گفتند که همه چیز آماده است و اجازه دهید توافق احیای برجام انجام شود. حتی پول نفتی که می فروشیم یکی دو ماه دیگر در دولت شما می آید. اما آقای رئیسی گفتند که خود ما این کار را انجام می‌دهیم.»

گل‌محسن اسماعیلی، رئیس دفتر رئیس جمهور در دولت

ترامپ ادعاهای خود علیه ایران را تکرار کرد

صلح خیالی تراپ

در سازمان ملل

صفحه ۱۱

سرمقاله

جلال خوش‌چهره

رقابت دو ایده تهران و غرب در نیویورک

"مسعود پزشکیان" پیش از شروع سفر به نیویورک و شرکت در هشتادمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، سخن روشنی را بر زبان آورد. او تکلیف گمانه‌های هرگونه گفت‌وگو یا توافق در "نقطه تعادل" اختلافات و تنش میان تهران و واشنگتن و به تبع آن اروپا را روشن کرد . پزشکیان به رغم اشاره بر ضرورت گفت‌وگوهای سازنده و صلح آمیز در شرایط حاضر گفت: «... با کسی که می‌خواهد زور بگوید؛ قلدری کند؛ تخریب و شیطنت کند، نمی‌توان گفت‌وگو کرد.» به این ترتیب حالا باید منتظر ماند و دید که رئیس‌جمهور چه ابتکار تازه‌تری را برای جلوگیری از تلاش غرب در ایجاد ائتلاف جهانی علیه جمهوری اسلامی از پشت تریبون مجمع عمومی سازمان ملل به جهانیان ارائه می‌کند.

هنر پزشکیان در حضور میان نمایندگان جامعه جهانی می‌تواند در دو سطح برجسته باشد: "مدیریت تنش" در "نقطه جوش" اختلافات یا انتخاب راهبرد «افزایش تنش". ماهیت رفتاری و رویکرد سیاست پزشکیان و دولت او در نه تنها سیاست داخلی و بلکه خارجی، عموماً "مدیریت تنش" در حتی بروز تقابل‌ها بوده است. از این‌رو انتظار می‌رود رئیس‌جمهور با ارائه ایده‌های تازه مانع ائتلاف‌سازی‌هایی شود که اکنون واشنگتن و متحدان غربی آن علیه تهران به اجرا گذاشته‌اند. انتظار این است که پزشکیان با همراهی تیم دیپلماتیک خود در اندازه سیاستمدارانی ورزیده با ارزیابی و پیش‌بینی واقع‌گرایانه بحران در روابط خارجی، هوشمندی و سرعت عمل لازم را در زمان اندک از خود نشان دهند. این کار تنها با تکیه بر اندرزهای اخلاقی ممکن نخواهد بود؛ اگر ایده‌های راهگشا نتواند مانع راهبرد اراده "متکی بر قدرت" غرب باشد.

ادامه در صفحه ۲

خبر

وقتی مقاومت غزه معادلات جهانی را تغییر داد

هشتادمین سالگرد سازمان ملل و دومین سالگرد طوفان الاقصی، تصویری تازه از معادلات جهانی ترسیم کرده است؛ فلسطین بار دیگر در مرکز توجه افکار عمومی و دولت‌ها قرار گرفته و اسرائیل در انزوی تاریخی گرفتار شده است؛ انزوایی که نتایج‌او می‌گوشد با کشتار بیشتر پنهان کند. نشست هشتادمین سالگرد سازمان ملل نشان داد که دوران حاشیه‌راندن مسئله فلسطین به پایان رسیده است. تلاش غرب طی دهه‌ها برای پوشاندن جنایات صهیونیست‌ها با پرچسب‌هایی چون «تروریسم» و «اتهامات هسته‌ای علیه ایران» دیگر نتیجه‌بخش نیست. این‌بار فلسطین به محور اصلی سخنان سران کشورها بدل شد؛ تا جایی که حتی فرانسه، از حامیان دیرینه تل‌آویو، رسماً از پذیرش کشور فلسطین سخن گفت. موج حمایت جهانی از فلسطین، همراه با تظاهرات و تحریم‌های مردمی، رژیم صهیونیستی را در عرصه‌های سیاسی، هنری، ورزشی و اقتصادی به گوشه‌ای بی‌سابقه رانده است. اعتراف صریح نتایج‌او به انزوی اسرائیل، سندی روشن از شکست راهبردهای گذشته و پیروزی مسیر مقاومت است.

کشتار بیشتر؛ راهبرد بقا برای نتانیاهو

بررسی کارنامه سیاسی نتانیاهو نشان می‌دهد که او برای فرار از بحران‌های داخلی و پرونده‌های فساد، همواره به جنگ و خونریزی متوسل شده است. هرگاه فشارها برای برگزاری انتخابات افزایش یافته، او جنگی تازه علیه غزه یا منطقه به راه انداخته است. در آستانه سال نو یهودی نیز وعده نابودی «محور ایران» را داد؛ وعده‌ای که پیش از آنکه نشانه توانمندی باشد، بیانگر نیاز او به ایجاد فضای جنگی برای توقیف انتخابات است. این نگاه جنون‌آمیز، حتی جان اسرای صهیونیست در بند مقاومت را بی‌ارزش جلوه می‌دهد و نشان می‌دهد که بقای سیاسی او بر هر چیز دیگری اولویت دارد.

واقفیت میدان و توهمات تل‌آویو

سخنان پرطمطراق نتانیاهو درباره «پیروزی در غزه» و «تابودی حماس» با واقعیت‌های میدان جنگ هیچ همخوانی ندارد. مقاومت غزه پس از ۲۳ ماه همچنان قدرتمند ایستاده و ارتش اسرائیل در آزادسازی اسرای خود ناکام مانده است. فرماندهان نظامی صهیونیست خود به ناتوانی در برابر حماس اعتراف کرده‌اند و ورود به نبرد شهری را معادل خودکشی می‌دانند. هم‌زمان، عملیات‌های موشکی و پهپادی یمنی‌ها اسرائیل را به استیصال کشانده و حتی آمریکا را به عقب‌نشینی واداشته است. تجربه جنگ‌های گذشته، از جمله جنگ ۱۲ روزه، نشان داده است که هر تهدیدی علیه ایران با پاسخی کوبنده و بازدارنده همراه خواهد بود؛ واقعیتی که تهدیدهای نتانیاهو را به شغاری توخالی تقلیل می‌دهد.

مسئولیت منطقه‌ای و جهانی

اصرار نتانیاهو بر ادامه جنایت و جنگ، خطر تشدید بحران در خاورمیانه را افزایش داده است. کشورهای منطقه باید با همکاری سیاسی و حمایت عملی از مقاومت، به مقابله با این رویکرد جنون‌آمیز بپردازند. فشار افکار عمومی و دولت‌ها بر غرب نیز می‌تواند آنان را از مواضع تبلیغاتی به اقدامات عملی علیه تل‌آویو وادار سازد. دستاوردهای مقاومت در غزه و پذیرش گسترده کشور فلسطین در محافل جهانی نشان می‌دهد که تنها مسیر احقاق حقوق ملت فلسطین، مقاومت فعال است نه سازشکاری. هم‌زمان، ایران باید با حفظ انسجام داخلی و تقویت توان بازدارندگی، آماده پاسخگویی قاطع به هرگونه تهدید از سوی رژیم صهیونیستی باشد؛ چرا که آینده منطقه به تصمیم‌گیری‌های امروز وابسته است.